

ma isja Sara, Semi sugguwödsfast, omma perrekonnaga ebbausfolise Kaldea-rahwa seast ärraläinud, ja ennast Harani asfutanud, 2000 aastat enne Kristust. Siit läks Abram Zummala kässo peale, omma naese Sara, wennapoia Lotti, weikse-karjade ja karjastega Kanaani-male. Sedda maad töutas Zummal Abrami järgmistele eddespidi anda; sellepärast nimmetakse sedda praego weel töutud maaks; ning et Abram teine poolt Bratti-jögge Kanaani-male tulli, hüti tedda ja pärrast köik temma suggu Ebra-rahwaks, s. o. üllekäijaks. Allaliks tähheks, et temma ja temma järgmised ikka ellawa ja aintsa Zummala kummardajad tahtsid olla ja jäda, piddi Abram ja köik meeste-rahwas temma majjas endid lastma ümberleigata. Kanaani-maal leidis Abram ni head karja-maad, et temma warandus silma nähtawalt kaswis. Wimaks ei leidnud temma ja temma wennapoia karjad sealt, kus nemmad sel aial ollid, ni paljo rohto, kui nende üllespiddamiseks tar-

wis läks, ja olli selle läbbi Abrami ja Lotti karjaste wahhel saggedaste riid. Siis ütles Abram Lottile: „Armas! ärgo olgo rido minno ja sinno wahhel, egga minno ja sinno karjaste wahhel; sest meie olleme suggulased. Eks köik ma sinno ees lahti ei olle? lahku minnust ärra. Tahhad sa parremat kät minna, siis lähän minna pahhemat kät; ja kui sa tahhad pahhemat kät minna, siis lähän minna parremat kät.“ Siis wallises lot neid kohti Jordani ümberkaudo, kus hästi wet sada olli, ja läks hommiko pole senna, mis pea pärrast sedda allawaus, ja kus praego surno-merri on; agga Abram piddas asset Mamre tammikus, ja ehhtas senna Isfandale altari ülles.

Sel aial, mil lot Sodomas ellas, wöitsid waenlased Sodoma ja Komorra kunninnga ärra, ja risusid köik paljaks; sesamma palk tulli ka Lottile. Kui Abram sedda kuulis, andis temma omma 318^{ne} sullasele sõariistad kätte, aias waenlasid takka, löi neid mahha, tõi risutud sagi köige wangidega